

передає товар покупцю на своєму заводі або складі і несе відповідальність за його навантаження. Всі витрати і ризики, пов'язані з доставкою товару до місця призначення, несе покупець, і на цьому етапі зобов'язання продавця щодо виконання умов експортного договору завершуються. Таким чином, при здійсненні митних процедур усі документи, що підтверджують експорт товару, залишаються у іноземного партнера. І тут у продавця виникає певна проблема: не маючи доказів відвантаження товарів на експорт, він не має права на застосування пільг з податку на додану вартість.

Для вирішення цієї проблеми необхідно чітко визначити момент експорту товарів, а саме налагодити механізм документального оформлення підтвердження експорту. Наприклад, наявність у підприємства-експортера, крім примірника експортного контракту, також дублікату вивізної вантажної митної декларації.

Дослідження показали, що в бухгалтерському обліку експортно-імпорتنих операцій у двох валютах призводить до значних викривлень величини витрат, собівартості та ціни реалізації товару, а в подальшому – до неточного розрахунку фінансового результату діяльності підприємства [2].

Вміло обрана бухгалтерська програма сприяє інтегруванню усіх видів господарського обліку (бухгалтерського, внутрішньогосподарського, статистичного, податкового) у єдину систему, що дасть змогу уникнути дублювання показників, підвищить оперативність і ефективність використання облікової інформації в управлінні підприємством.

Важливим напрямком удосконалення обліку експортно-імпорتنих операцій є впровадження методики обліку імпорتنих операцій при різних валютах об'єкту контракту і платежу: порядок розрахунку сум кредиторської заборгованості, їх відображення в системі рахунків бухгалтерського обліку з використанням облікового регістру - аналітичної відомості руху валюти за імпортними мультивалютними контрактами, що дасть можливість узгодити облікову інформацію двох і більше іноземних валют. Основними завданнями бухгалтерського обліку при відображенні витрат на придбання імпорتنих запасів є правильний їх розподіл на такі, що включаються і не включаються до первісної вартості запасів, а також витрати, що відносяться і не відносяться до валових витрат. У зв'язку з тим, що не всі витрати, які відносяться до складу валових, відображаються у бухгалтерському обліку, необхідно організувати їх несистемний облік.

1. Степаненко О.І. Монетарні та немонетарні статті: їх вплив на визначення і облік курсових різниць // Вісник Житомирського державного технологічного університету / Економічні науки. – Житомир: ЖДТУ, 2014. – № 3 (29). – С. 170-173. 2. Жидєєва Л.І. Особливості аналітичного обліку розрахунків за експортно-імпортними операціями. // Облік, аналіз та контроль в системі управління економікою підприємства: К.: КДТЕУ, 2012.- 169 с., с.30-31.

К. е. н., доцент Л. П. Сай, студентка А. В. Сердюк
Національний університет «Львівська політехніка»

ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ В ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

© Сай Л. П., Сердюк А. В., 2018

Іноземне інвестування набуває важливого значення для економічного розвитку. Світовий досвід свідчить, що без залучення іноземних інвестицій, не маючи доступу до сучасних технологій, країнам важко вийти з економічної кризи.

Згідно із Законом України "Про інвестиційну діяльність" [1] інвестиціями є всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, внаслідок якої створюється прибуток (дохід) або досягається соціальний ефект. Відповідно до Закону

України "Про режим іноземного інвестування"[2], іноземні інвестиції – це цінності, які вкладають іноземні інвестори в об'єкти інвестиційної діяльності з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту.

Сьогодні Україна активно залучає іноземні інвестиції, що забезпечують розвиток окремих галузей промисловості та створення нових, інноваційних індустрій, що дозволить покращити економічний стан держави, проте може створити і безліч екологічних проблем в майбутньому. Найбільш привабливими для інвесторів залишаються традиційні галузі економіки. Насамперед, це – металургія, машинобудування, хімічна промисловість, харчова промисловість. Водночас дедалі більше привертають увагу інвесторів такі галузі, як автомобільна промисловість, споживча електроніка, високі технології, вітроенергетика, виробництво біопалива, логістика й ін. На підприємствах промисловості зосереджено 31 % загального обсягу прямих інвестицій в Україну. Можна зробити висновок, що інвестиції спрямовуються у ті галузі, де можна отримати якомога більший прибуток за менший проміжок часу [4]. Обсяг прямих іноземних інвестицій в економіку України у 2017 року становив 38,982 млрд дол., найбільші обсяги прямих інвестицій були спрямовані в промисловість - 265 млн дол. Постає питання про "екологічно" небезпечні іноземні підприємства, які переносять виробництво із більш розвинених країн із суворими екологічними нормами в менш розвинені. Іноземні інвестори, дбаючи про екологію власної країни, побудували завод в Україні, адже саме тут дешева робоча сила та сировинна база. Проблема полягає у стимулюванні ефективного притоку іноземного капіталу без шкоди екосистемі. У зв'язку з цим постає два питання: по-перше, у які сфери притік має бути обмежений, і, по-друге, у які галузі та в яких формах слід насамперед його залучати. Галузеві обмеження повинні поширюватись тільки на притік прямих інвестицій у галузі, пов'язані з безпосередньою експлуатацією національних природних ресурсів (наприклад, трубопроводи, видобувні галузі, придбання у власність землі), у виробничу інфраструктуру (енергомережі, дороги і т.ін.), телекомунікаційний та супутниковий зв'язок, галузі ВПК.

Правове регулювання інвестицій у ринковому господарстві на національному рівні охоплює законодавство про охорону природи. Важливою стороною державного регулювання інвестиційної діяльності є експертиза інвестиційних проектів та визначення умов користування землею, водою й іншими природними ресурсами. Інвестиції підлягають державній експертизі з питань дотримання екологічних, санітарно-гігієнічних вимог, пожежної безпеки. Україна зацікавлена у залученні і оптимальному використанні іноземних інвестицій, однак для цього необхідно створити ефективну систему державного регулювання інвестиційної діяльності аби вони не зашкодили екології України. Вирішення даного питання повинно стати пріоритетним, адже від ефективності інвестиційної політики залежить стан екології, положення та рівень технічного оснащення основних фондів підприємств народного господарства, можливості структурної перебудови економіки, рішення соціальних проблем.

1. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991 року №1560-XII // Відомості Верховної Ради. – 1991. - №47. - с.646. 2. Закон України «Про режим іноземного інвестування» від 19.03.1996 року № 93/96-ВР. 3. Гринів Т.Т. Іноземні інвестиції в Україні в умовах кризи: стан і перспективи розвитку / Т.Т.Гринів // Національний університет "Львівська політехніка" - 2010. - с. 69- 73. 4. Офіційний сайт Державного комітету статистики України: стат. зб. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.